

Startside>Domstolsprocedurer>Civilretlige sager>Anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser>Sådan fuldbyrdes en dom

På det civilretlige område vil verserende sager og sager, der er indledt inden overgangsperiodens udløb, fortsætte i henhold til EU-retten. E-Justice-portalen vil – i overensstemmelse med en aftale med Det Forenede Kongerige – fortsat indeholde relevante informationer vedrørende Det Forenede Kongerige indtil udgangen af 2024.

Sådan fuldbyrdes en dom

England og Wales

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

Tvangsfuldbyrdelse er en retslig foranstaltning, der træffes for at tvinge skyldnere til at efterkomme afgørelser, som retten har truffet.

Retssystemet i England og Wales overlader det til kreditor at vælge tvangsfuldbyrdelsesmetode.

Når kreditor skal tage stilling til, hvilken metode der skal anvendes, skal følgende overvejes:

- om det er sandsynligt, at han/hun får inddrevet sine penge og retsafgifterne fra skyldneren
- om vedkommende skylder andre personer penge eller har andre byretsdomme
- om skyldneren ejer nogen goder eller aktiver, der kan gøres udlæg i og sælges på auktion
- om skyldneren er i arbejde
- om skyldneren har andre indtægter, som f.eks. udbytte fra investeringer
- om skyldneren har en bank-, sparekasse- eller en anden konto
- om skyldneren ejer fast ejendom (et hus) eller
- om andre skylder ham penge.

De forskellige typer tvangsfuldbyrdelsesforanstaltninger er beskrevet nedenfor. Kreditor bør vælge den, hvor der er størst sandsynlighed for at inddrive det skyldige beløb.

Retten kan ikke garantere, at kreditor får sine penge tilbage, og der skal betales en retsafgift for at begære tvangsfuldbyrdelsen iværksat. Selv om retten lægger retsafgiften til det beløb, sagsøgte allerede skylder, vil retten ikke tilbagebetale retsafgiften, hvis kreditor ikke får pengene fra sagsøgte. Der findes flere oplysninger i denne [brochure om tvangsfuldbyrdelse](#).

Der findes generelle oplysninger til kreditorer i vejledningen om, hvordan man går rettens vej for at inddrive gæld, i [Make a Court Claim for Money](#).

Der findes generelle oplysninger til skyldnere i følgende vejledninger:

- [County court judgments for debt](#) (byretternes afgørelser i gældsinddrivelsessager)
- [Respond to a court claim for money](#) (oplysninger til sagsøgte om at reagere på krav)
- [Make a Court Claim for Money](#) (oplysninger om indgivelse af krav)

De forskellige typer tvangsfuldbyrdelsesmetoder er:

Udlæg

Udlæg i aktiver med henblik på eventuel senere fjernelse og salg på auktion for at betale en gæld, der er fastslået ved en retsafgørelse.

Tvangsfuldbyrdelse ved hjælp af udlæg (*taking control of goods*) kræver, at man anmoder retten om en udlægskendelse. En udlægskendelse (*warrant*) vil kun hjælpe, hvis sagsøgte har:

nok aktiver på den adresse, som kreditor har oplyst, der kan sælges på auktion for at skaffe pengene eller hele det beløb, der er omfattet af kendelsen (for at forhindre, at aktiverne sælges).

For at retten kan afsige en udlægskendelse, skal sagsøgte:

- have undladt at betale det beløb, som han eller hun er blevet pålagt at betale eller
- have undladt at foretage mindst én betaling.

Fogeden (*bailiff*) kan ikke altid fjerne skyldnerens aktiver. For eksempel må fogeden ikke fjerne sædvanligt indbo og udstyr til brug i skyldners erhverv eller aktiver, der er købt på afbetaling eller lejet. Fogeden tager ikke sagsøgtes aktiver, hvis deres værdi ikke er tilstrækkelig til at betale det skyldige beløb efter fradrag af omkostningerne ved fjernelse og salg. Når løsøre sælges på auktion, indbringer det ofte kun en brøkdel af deres oprindelige værdi. Desuden kan fogeden allerede have gjort udlæg i skyldnerens aktiver i forbindelse med en anden udlægskendelse.

Der findes flere oplysninger om udlægskendelser på justitsministeriets websted, [Ministry of Justice](#).

Kendelse om lønindeholdelse

Her tvangsfuldbyrdes retsafgørelsen ved at anmode om en kendelse om, at et fast beløb trækkes fra skyldnerens løn på lønningdagen og overføres direkte til kreditor (*attachment of earnings order*).

Sagsøgte skal være lønmodtager, for at der kan udstedes en kendelse om lønindeholdelse. Der kan ikke udstedes en kendelse, hvis sagsøgte er arbejdsløs eller selvstændig erhvervsdrivende. Desuden kan retten ikke udstede en kendelse, eller kan kun bestemme, at lønindeholdelsen skal ske i små rater, hvis sagsøgtes leveomkostninger overstiger indkomsten.

Der findes flere oplysninger om lønindeholdelse på justitsministeriets websted, [Ministry of Justice](#).

Arrest — herunder påbud om salg og forbud

Med en arrestkendelse (*charging order*) forhindres sagsøgte i at sælge sine aktiver (f.eks. ejendom, jord eller investeringer) uden at betale det skyldige beløb til kreditor. Kreditor betales enten ud af salgsprovenuet, hvis kreditor sælger ejendommen, eller af dødsboet, hvis skyldner dør. Denne proces kan også omfatte yderligere to typer retsafgørelser. For det første kan retten udstede et påbud om salg (*order for sale*), hvor retten kan gennemtvinge salget af fast ejendom i henhold til en arrestkendelse. For det andet kan retten udstede et forbud (*stop order*) mod, at skyldneren afhænder fast ejendom for at undgå arrest.

Der findes flere oplysninger om arrestkendelser på justitsministeriets websted, [Ministry of Justice](#).

Udlæg i fordringer

Ved denne tvangsfuldbyrdsesmetode afsiger retten en kendelse om, at skyldnerens bankkonti skal indefrys (*third party debt order*). Der overføres derefter automatisk et beløb til dækning af gælden til kreditor. Hvis der ikke er tilstrækkelige midler på bankkontiene til at dække gælden, anvendes de penge, der er til rådighed, til at tilbagebetale i det mindste en del af det skyldige beløb.

Der findes flere oplysninger om udlæg i fordringer på justitsministeriets websted, [Ministry of Justice](#).

Denne [video](#) forklarer proceduren nærmere.

Konkursbehandling

Hvis det skyldige beløb er på mindst 5 000 GBP, kan kreditor også anmode om at få sagsøgte erklæret konkurs (*bankruptcy*). Der kan indgives konkursbegæring til både County Courts (byretter) og High Court (retten i første instans). Det kan dog være en dyr løsning.

Påbud om afgivelse oplysninger

Selv om denne procedure ikke som sådan er en tvangsfuldbyrdsesmetode, giver den mulighed for at afhøre skyldnere om deres aktiver, så kreditor får mulighed for at træffe et mere oplyst valg med hensyn til, hvilken tvangsfuldbyrdsesmetode der bør anvendes

Der findes flere oplysninger om påbud om afgivelse af oplysninger (*orders to obtain information*) på justitsministeriets websted, [Ministry of Justice](#).

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

High Court, County Courts eller Magistrates' Courts (domstole i straffesager af mindre alvorlig karakter) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse i England og Wales. High Court og County Courts udsteder retsafgørelser, mens Magistrates' Courts udsteder tilladelse til lokale myndigheder til at inddrive gæld.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

3.1 Proceduren

Både retslige og udenretslige afgørelser kan fuldbyrdes. Det er ikke altid nødvendigt at anmode om en kendelse, som giver tilladelse til tvangsfuldbyrdelse. Der kan foretages udlæg i forbindelse med udestående leje, skat, told og punktafgifter og parkeringsbøder, uden at der kræves forudgående retskendelse. Både County Court og High Court har kompetence til at træffe afgørelse om tvangsfuldbyrdelse i sager, hvor de har afsagt en dom. Det skal dog bemærkes, at en foged ved County Court ikke kan tvangsfuldbyrde beløb på over 5 000 GBP (medmindre det sker som led i tvangsfuldbyrdelse af en aftale, der er reguleret i henhold til forbrugerkreditloven af 1974 (*Consumer Credit Act 1974*), som kun kan fuldbyrdes ved County Court). Domme afsagt af County Court for beløb på mere end 5 000 GBP skal overføres til High Court med henblik på tvangsfuldbyrdelse ved en foged (*Enforcement Officer*). Fogederne ved High Court kan ikke tvangsfuldbyrde domme for beløb på under 600 GBP.

Der findes en procedure, som kreditor kan bruge til at overføre en byretsdom for beløb på mellem 600 GBP og 5 000 GBP til High Court til tvangsfuldbyrdelse. Det skal også bemærkes, at der ikke findes nogen procedure for lønindeholdelse ved High Court. Kendelser om lønindeholdelse kan kun afsiges af en County Court.

Hvis der er anmeldt en fordring via webstedet [Money Claim Online](#), kan der også anmodes om en udlægskendelse online.

Fogedens status, roller, ansvar og beføjelser

High Court Enforcement Officers (tidligere *Sheriffs*) — eller fogeder ved High Court — har siden den 1. april 2004 varetaget tvangsfuldbyrdelse af High Courts retsafgørelser. Disse er retshåndhævende embedsmænd, der udpeges af justitsministeren (*Lord Chancellor*) til at foretage tvangsfuldbyrdelse inden for visse postdistrikter. De skal opfylde en lang række kriterier, før de kan betragtes som egnede, vedrørende bl.a. kvalifikationer, finansiel redelighed, medlemskab af en faglig sammenslutning og krav om mangfoldighed samt passende adfærd. Fogederne ved High Court kan tvangsfuldbyrde retsafgørelser fra County Courts for beløb på over 600 GBP, hvor kreditor vælger at overføre gælden til High Court til fuldbyrdelse.

County Court Bailiffs er fogeder ved County Courts, der er ansat af domstolsstyrelsen (*Her Majesty's Courts and Tribunal Service*) og derfor tjenestemænd. De varetager tvangsfuldbyrdelse af retsafgørelser og/eller kendelser, der afsiges eller registreres i County Courts. De fuldbyrder udlægskendelser, overtager ejendomme med udsættelseskendelser og inddrager ejendele i overensstemmelse med kendelser om tilbagelevering af aktiver. Derudover udfører fogederne andre opgaver, herunder personlig forkyndelse af dokumenter og afsoningskendelser.

Certificated Enforcement Agents er private fogeder, der er blevet autoriseret af en dommer i County Court. De beskæftiger sig med beslaglæggelse af en lejers ejendele til dækning af huslejerestancer uden rettens indblanding. I henhold til en række andre love har disse fogeder også beføjelser til at inddrive andre typer gæld, f.eks. kommuneskat og afgifter i forhold til erhvervslejemaal.

Magistrates' Courts: Civile fogeder er ansvarlige for at tvangsfuldbyrde kendelser afsagt i Magistrates' Courts. De kan beslaglægge og sælge varer for at inddrive et skyldigt beløb fra en bøde eller et bødeforlæg. De kan også fuldbyrde arrestordre, afsoningskendelser, kendelser om varetægtsfængsling og udlægskendelser i henhold til en række forskellige love, herunder vedrørende tvangsfuldbyrdelse af bøder og bødeforlæg. Nogle Magistrates' Courts kan vælge at antage autoriserede fogeder til at varetage tvangsfuldbyrdsesopgaver.

Anvendelse af advokater eller andre jurister

Kreditor er ikke forpligtet til at indgive anmodning om tvangsfuldbyrdelse gennem en advokat eller en anden jurist.

Tvangsfuldbyrdsesprocedurene kan dog være komplicerede, navnlig i High Court. Kreditorer bør derfor eventuelt søge rådgivning fra en advokat, et retshjælpskontor eller et offentligt rådgivningscenter (*Citizens Advice*), før de iværksætter en tvangsfuldbyrdelse.

Tvangsfuldbyrdsesomkostninger

Der er forskellige retsafgifter for de enkelte tvangsfuldbyrdsesmetoder. Som nævnt ovenfor lægger retten retsafgiften til det beløb, som sagsøgte allerede skylder, men vil ikke tilbagebetale retsafgiften, hvis kreditor ikke får pengene fra sagsøgte. De gældende takster for tvangsfuldbyrdelse kan findes på justitsministeriets websted, [Ministry of Justice](#).

3.2 De vigtigste betingelser

Som nævnt ovenfor er det helt op til kreditor at vælge tvangsfuldbyrdsesmetode i England og Wales. Ansvarlige kreditorer, som har opnået en gyldig retsafgørelse ved domstolene, og som stadig ikke er blevet betalt, har ret til at fuldbyrde denne retsafgørelse på den mest hensigtsmæssige måde. Så længe der er truffet en gyldig retsafgørelse, og der er indgivet en gyldig anmodning, er retten derfor forpligtet til at følge kreditors ønsker og anvende den tvangsfuldbyrdsesmetode, kreditor ønsker.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdsesskridt

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Der kan træffes tvangsfuldbyrdsesforanstaltninger mod følgende aktiver:

bankkonti ved brug af proceduren for udlæg i fordringer

løsøre ved brug af en udlægskendelse

indregistrerede transportmidler ved brug af en udlægskendelse

fast ejendom ved brug af proceduren for arrest

løn ved brug af en kendelse om lønindeholdelse.

Fogeden kan kun tage aktiver, som tilhører sagsøgte eller er fælleseje. Følgende aktiver er fritaget

a) genstande eller udstyr (f.eks. værktøj, bøger, telefoner, computerudstyr og køretøjer), som skyldneren personligt skal bruge til sit arbejde, erhverv, fag, studie eller sin profession eller uddannelse, dog forudsat at den samlede værdi af disse genstande eller dette udstyr ikke overstiger 1 350 GBP

b) tøj, sengetøj, møbler, husholdningsudstyr og -genstande og -varer, der er rimeligt nødvendige for at opretholde et beskedent hjem og en beskedent levefod for skyldner og hans husstand, herunder (men ikke begrænset til):

i) et komfur eller en mikrobølgeovn

ii) et køleskab

iii) en vaskemaskine

iv) et spisebord, der er stort nok, og et tilstrækkeligt antal spise stole til skyldneren og alle medlemmer af skyldnerens husstand

v) senge og sengetøj til skyldneren og alle medlemmer af skyldnerens husstand

vi) en fastnettelefon, eller, hvis der ikke findes en fastnettelefon, en mobiltelefon eller en internettelefon, som skyldneren eller et medlem af skyldnerens husstand kan bruge

vii) genstande eller udstyr, som med rimelighed kan kræves til:

lægelig behandling af skyldneren eller et medlem af skyldnerens husstand

sikkerhed i hjemmet eller

sikring af hjemmet (f.eks. et alarmsystem) eller sikring i hjemmet

viii) tilstrækkelige lamper eller ovne til at forsyne skyldnerens husstand med passende lys og varme og

ix) genstande eller udstyr, som med rimelighed kan kræves til pasning af:

en person under 18 år

en handicappet eller

en ældre person

c) hjælpehunde (herunder førerhunde, hørehunde og servicehunde til handicappede), hyrdehunde, vagthunde og kæledyr

d) et køretøj med et handicapparkeringskort, som bruges til, eller hvor der er rimelig grund til at antage, at det bruges til befordring af handicappede

e) et køretøj (uanset om det ejes af det offentlige eller ej), som bruges til, eller hvor der er rimelig grund til at antage, at det bruges til politi-, brandvæsen- eller ambulanceopgaver og

f) et køretøj med et gyldigt bevis fra British Medical Association eller andet bevis, fordi det bruges til, eller hvor der er rimelig grund til at antage, at det bruges til at yde akut lægehjælp.

Det skal være sandsynligt, at de aktiver, som fogeden beslaglægger, kan sælges på auktion. Fogeden beslaglægger ikke aktiver, som denne ikke mener vil kunne indbringe nok til at afdrage på det skyldige beløb, efter fradrag af omkostningerne til beslaglæggelse og salg ved auktion.

I forbindelse med lønindeholdelse tager retten hensyn til, hvor meget sagsøgte skal bruge til mad, husleje eller afdrag på huslån samt almindelige fornødenheder samt til at betale almindelige udgifter som f.eks. elektricitet. Dette rådighedsbeløb kaldes *protected earnings rate*. Hvis sagsøgte tjener mere end rådighedsbeløbet, vil der blive afsagt kendelse om lønindeholdelse.

Når der er tale om en kendelse om inddrivelse af gæld fra tredjepart, kan en skyldner, som er forhindret i at hæve penge fra sin konto i en bank eller sparekasse, og som hævder, at vedkommende selv eller familiemedlemmer som følge af dette vil få svært ved at betale almindelige leveomkostninger, anmode retten om at udstede en særlig kendelse kaldet en *hardship payment order*, som giver mulighed for at foretage en eller flere betalinger til bestemte personer.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

For både skyldnere og tredjeparter giver manglende overholdelse af kravene i retskendelser mulighed for at straffe dem for foragt for retten. De sanktioner, der kan pålægges for foragt, omfatter *purging contempt* (en undskyldning til dommeren ved et offentligt retsmøde), bøder og i de mest alvorlige tilfælde fængsel i op til 14 dage.

Bankerne har visse forpligtelser med hensyn til at videregive oplysninger og indefryse bankkonti. Når en bank modtager en kendelse om inddrivelse af gæld fra tredjepart, der er afsagt mod en af dens kunder, er den ikke forpligtet til at afsløre, hvor mange penge der står på kontoen. Den kan oplyse, at der ikke er penge på kontoen, at der ikke er tilstrækkelige midler til at dække hele beløbet, men at den kan betale noget af beløbet, eller at der er tilstrækkelige midler til at dække hele det beløb, der anmodes om. Der gælder meget strenge databeskyttelsesregler for, hvilke andre oplysninger banken må give.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Alle kendelser angiver, hvornår de relevante oplysninger senest skal afgives, eller hvornår kendelsen skal efterkommes, og de fastsætter også de maksimale sanktioner, der kan pålægges, hvis de ikke overholdes.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

De tvangsfuldbyrdesmetoder, der iværksættes gennem domstolene, (arrest, lønindeholdelse og kendelser om inddrivelse af gæld fra tredjepart) er en proces, der omfatter to faser. Den foreløbige fase i processen består udelukkende i skriftlig behandling i retten, og skyldneren har ikke nogen indflydelse på processen på dette tidspunkt. I forbindelse med lønindeholdelse og kendelser om inddrivelse af gæld fra tredjepart skal der, før sagen kan gå videre, imidlertid afholdes et retsmøde, hvor skyldneren vil blive opfordret til at give møde og begrunde, hvorfor den planlagte tvangsfuldbyrdesforanstaltning eventuelt ikke skal gennemføres. Det "endelige" retsmøde vil blive afholdt ved den ret, hvor den pågældende anmodning om tvangsfuldbyrdelse oprindeligt blev indgivet (medmindre andet udtrykkeligt ønskes). Datoen for retsmødet vil blive meddelt alle parter i god tid i forvejen, og der er i alle tilfælde et vist tidsrum, der mindst skal gå mellem den første fase, meddelelsen om det "endelige" retsmøde og selve det "endelige" retsmøde, så skyldneren (og enhver relevant direkte involveret tredjepart, f.eks. banken i en sag om inddrivelse af gæld fra tredjepart) får tid til at forberede sig. Hvis datoen for det "endelige" retsmøde ikke passer parterne, kan det blive udsat til en anden dato, der passer bedre. Skulle dette ske, opretholdes den foreløbige kendelse, men den kan ikke blive "endelig", før retsmødet er afholdt.

For arrestkendelser skal kreditor forkynde en foreløbig kendelse for skyldneren, og hvis skyldneren ikke gør indsigelse, bliver den foreløbige kendelse endelig, uden at der skal afholdes et retsmøde, medmindre dommeren mener, at det er nødvendigt. Skyldneren skal svare retten senest 10 dage efter datoen for modtagelse af meddelelsen om retsmødet. Hvis skyldneren gør indsigelse mod den foreløbige kendelse, eller dommeren overdrager sagen, overgår sagen til den oprindelige domstol, hvor retsafgørelsen blev afsagt, og der vil blive fastsat en dato for retsmødet. Både kreditoren og skyldneren vil deltage i retsmødet.

Når retten har afsagt sin kendelse, kan afgørelsen ikke appelleres. Hvis visse betingelser er opfyldt, kan der indgives appel eller anmodning om ophævelse af den oprindelige afgørelse, som gav kreditoren mulighed for at anmode om tvangsfuldbyrdelse. Retten kan kun indstille tvangsfuldbyrdesproceduren, hvis skyldneren får medhold i sin appel eller anmodning om ophævelse. Hvis der rejses indsigelse mod retsafgørelsen, efter at retten har givet kreditor tilladelse til tvangsfuldbyrdelse, kan en kendelse udsættes ved begæring til retten. Fogeden må ikke beslaglægge aktiverne, men skal fortsat have udlæg i dem (dvs. have en liste over de aktiver, der senere kan blive beslaglagt og solgt).

Hvis en kreditor har indgivet en korrekt anmodning om fuldbyrdelse til retten, må retten ikke nægte at godkende den tvangsfuldbyrdesmetode, kreditor har valgt. Der er derfor ikke behov for, at kreditor kan påklage afgørelsen om tvangsfuldbyrdelse.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

En udlægskendelse er tidsbegrænset. Kendelsen er gyldig i 12 måneder og kan forlænges med yderligere 12 måneder ved rettens kendelse.

I forbindelse med udlægsproceduren skal skyldneren have et varsel på syv dage for at give ham eller hende mulighed for at betale gælden og omkostningerne, før fogeden kan beslaglægge aktiverne. Denne periode kan reduceres ved en kendelse fra retten, hvis der er bevis for, at skyldneren vil flytte sine aktiver for at undgå tvangsfuldbyrdelse.

En foged kan ikke beslaglægge aktiverne før klokken 6.00 eller efter klokken 21.00, hvis skyldneren er en privatperson.

En foged kan ikke skaffe sig adgang til lokaler for at beslaglægge aktiver, hvis et barn eller en sårbar person (eller mere end én eller begge) er den eneste, der befinder sig i de lokaler, hvor aktiverne befinder sig.

Hvis skyldneren er en sårbar person, opkræves der ikke gebyr for tvangsfuldbyrdesfasen i forbindelse med udlæg, medmindre fogeden før beslaglæggelsen har givet skyldneren tilstrækkelig mulighed for at få hjælp og rådgivning.

Relevante links

[Ministry of Justice](#) (justitsministeriet)

[Civil Enforcement Association](#) (sammenslutningen af fogeder)

[High Court Enforcement Officers Association](#) (sammenslutningen af fogeder ved High Court)

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Sidste opdatering: 21/10/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.